

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (Μαρκ. β' 1-12)

Εκείνο τόν καιρό, μπήκε ὁ Ἰησοῦς στήν Καπερναοῦμ καί διαδόθηκε ὅτι βρίσκεται σέ κάποιο σπίτι. Ἀμέσως συγκεντρώθηκαν πολλοί, ὥστε δέν ὑπῆρχε χῶρος οὔτε κι ἔξω ἀπό τήν πόρτα· καί τούς κήρυττε τό μήνυμά του. Ἔρχονται τότε μερικοί πρός αὐτόν, φέρνοντας ἕναν παράλυτο, πού τόν βάσταζαν τέσσερα ἄτομα. Κι ἐπειδή δέν μποροῦσαν νά τόν φέρουν κοντά στόν Ἰησοῦ ἐξαιτίας τοῦ πλήθους, ἔβγαλαν τή στέγη πάνω ἀπό ἕκει πού ἦταν ὁ Ἰησοῦς, ἔκαναν ἕνα ἄνοιγμα καί κατέβασαν τό κρεβάτι, πάνω στό ὁποῖο ἦταν ξαπλωμένος ὁ παράλυτος. Ὅταν εἶδε ὁ Ἰησοῦς τήν πίστη τους, εἶπε στόν παράλυτο: «Παιδί μου, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες». Κάθονταν ὅμως ἐκεῖ μερικοί γραμματεῖς καί συλλογίζονταν μέσα τους: «Μά πῶς μιλάει αὐτός ἔτσι, προσβάλλοντας τό Θεό; Ποίος μπορεῖ νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες; Μόνον ἕνας, ὁ Θεός». Ἀμέσως κατάλαβε ὁ Ἰησοῦς ὅτι αὐτά σκέφτονται καί τούς λέει: «Γιατί κάνετε αὐτές τίς σκέψεις στό μυαλό σας; Τί εἶναι εὐκολότερο νά πῶ στόν παράλυτο: «σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες» ἢ νά τοῦ πῶ, «σήκω, πάρε τό κρεβάτι σου καί περπάτα»; Γιά νά μάθετε λοιπόν ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει τήν ἐξουσία νά συγχωρεῖ πάνω στή γῆ ἁμαρτίες» - λέει στόν παράλυτο: «Σ' ἐσένα τό λέω, σήκω πάρε τό κρεβάτι σου καί πήγαινε στό σπίτι σου». Ἐκεῖνος σηκώθηκε ἀμέσως, πήρε τό κρεβάτι του καί μπροστά σ' ὄλους βγήκε ἔξω, ἔτσι πού ὄλοι θαύμαζαν καί δόξαζαν τό Θεό: «Τέτοια πράγματα», ἔλεγαν, «ποτέ μέχρι τώρα δέν ἔχουμε δεῖ!»

Ὅταν ανακαλύπτεις τήν πόρτα τῆς καρδιάς σου,
ανακαλύπτεις τήν πύλη του οὐρανοῦ.

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

**† Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ-Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου
Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, Γερασίμου Ἰορδανίτου
ΚΥΡΙΑΚΗ 4 Μαρτίου 2018**

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Ἐβρ. α' 10-β' 3)

Κατ' ἀρχάς σύ, Κύριε, τήν γῆν ἐθεμελίωσας, καί ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καί πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καί ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καί ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καί τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· «Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου»; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρροῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καί πᾶσα παράβασις καί παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ὅταν καλλιεργοῦμε τήν προσευχή,
χρειαζόμαστε οπωσδήποτε τον σω-
ματικό πόνο που προξενεῖ ἡ νηστεία,
ἡ αγρυπνία καὶ τὰ παρόμοια.

Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Έβρ. α΄ 10-β΄ 3)

Εσύ, Κύριε, άρχικά στερέωσες τή γή κι έργο δικό σου είναι οί ούρανοί. Αυτοί θα έξαφανιστούν, ένώ έσύ αιώνια παραμένεις. Τά πάντα θα παλιώσουνε σάν ρουχο. Σάν μανδύα θα τούς τυλίξεις, και θ΄ αλλάξουν. Έσύ όμως παραμένεις πάντα ό ίδιος, τά χρόνια σου ποτέ δέ θα τελειώσουν. Σέ κανένα άπ΄ τούς άγγέλους δέν είπε ποτέ ό Θεός: Κάθισε στά δεξιά μου, ώσότου ύποτάξω τούς έχθρούς σου κάτω άπό τά πόδια σου. Δέν είναι, λοιπόν, όλοι οί άγγελοι πνεύματα πού ύπηρετούν τό Θεό κι άποστέλλονται άπ΄ αυτόν για νά βοηθήσουν όσους μέλλουν νά σωθούν; Γι΄ αυτό κι έμεις πρέπει νά μένουμε πίσω σταθεροί στις άλήθειες πού άκούσαμε, για νά μήν ξεστρατίσουμε ποτέ. Γιατί, άν ό λόγος πού δόθηκε άλλοτε μέσω άγγέλων, άποδείχτηκε άληθινός, κι όσοι τόν παρέβηκαν ή δέν ύπάκουσαν σ΄ αυτόν δέχτηκαν τήν τιμωρία πού τούς έπρεπε, πώς είναι δυνατόν έμεις νά ξεφύγουμε, άν δέ δώσουμε τήν προσοχή πού ταιριάζει σέ μία τόσο σπουδαία σωτηρία; Τή σωτηρία αυτή, πού άρχισε νά διακηρύττει ό Κύριος, μάς τή βεβαίωσαν όσοι άκουσαν τό λόγο του.

Η Εκκλησία αγαπά τον άνθρωπο όχι διότι επιθυμεί να τον κάνει πειθήνιο όργανό της αλλά διότι έτσι εκφράζει τη φύση και την απο-στολή της. Αγαπά τον άνθρωπο όχι διότι επιθυμεί να τον εξουσιάζει, αλλά διότι ακολουθεί πιστά το λόγο του Κυρίου. Η Εκκλησία δεν αγαπά μόνο όσους ανήκουν σε αυτήν αλλά ολόκληρο τον κόσμο, αυτούς που την αγαπούν και αυτούς που την υπηρετούν και αυτούς που την εχθρεύονται. Είναι η ολοκληρωτική έκφραση της αγάπης.

Αρχιμ. Θεόφιλος Λεμοντζής

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (Μαρκ. β΄ 1-12)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοὶ, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ἐφ΄ ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὕτως οὕτως λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας - λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

Η καρδιά είναι μικρό όργανο, αλλά μέσα της χωρούν τα πάντα: εκεί ο Θεός, εκεί οι άγιοι, εκεί ο θησαυρός της χάριτος. Σ΄ αυτή να αποσύρσαι συχνά να συγκεντρώσεις όλο σου το νου, να παρίστασαι νοερά ενώπιον του Θεού και να επικοινωνείς μαζί Του μυστικά.

Άγιος Μακάριος ο Αιγύπιος